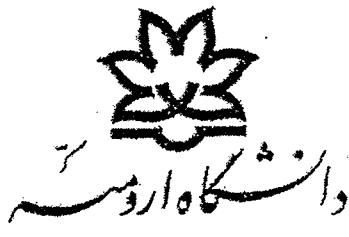

لهم إني
أعوذ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا أَنْتَ مَعَهُ
أَنْتَ أَعْلَمُ

١٣٦٦

بررسی اثرات خطای ساخت اعضا در ظرفیت باربری و رفتار خرابی شبکه های دو لایه فضای کار

عطالله ماهوتی

دانشکده فنی دانشگاه ارومیه

گروه عمران

۱۳۸۸

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

سید علی‌محمد شفیعی
تمیمه میرک

استاد راهنما: دکتر محمد رضا شیدایی

دکتر کریم عابدی

۱۳۸۷۷۱

مورد پذیرش هیأت محترم

پایان نامه کتاب علی ال سالم به تاریخ ۱۳۸۶/۱/۲۸ شماره

داوران با رتبه عالی و نمره ۱۹,- قرار گرفت.

۱- استاد راهنمای و رئیس هیئت دوران:

دکتر محمد رضا شیرازی حکم

۲- استاد مشاور: دار دادل
دکتر حسین نژاد

۳- داور خارجی: دکتر خلیل زاده عزیز

۴- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر جواد ناصری

حق ملکی و انتشار مطابق با پایان نامه
دل اینجا در اینجا و اینجا در اینجا.

تقدیم به ...

پدر و مادر عزیزم

چکیده

در سال های اخیر به دلیل مزایای سازه های فضاکار از قبیل وزن کم و ظرفیت تحمل بار زیاد استفاده از این سازه ها برای پوشش دهانه های بزرگ مانند سالن های ورزشی و سالن های چند منظوره بسیار افزایش یافته است.

سازه های فضاکار نیز مانند سایر انواع سازه ها می تواند تحت ناکاملی های مختلفی قرار بگیرد. با وجود شهرت این سازه ها به داشتن درجه نامعینی بالا و توانائی جذب نیروها پس از خرابی یک یا چند عضو، سازه های فضاکار دارای مشخصه خرابی پیشرونده نیز می باشند که این نوع خرابی می تواند حساسیت زیادی نسبت به وجود انواع ناکاملی ها در سازه داشته باشد. به منظور اطمینان از اینمی سازه، بررسی رفتار سازه دارای ناکاملی بسیار مهم خواهد بود.

یکی از متداولترین نوع ناکاملی های هندسی در خربه های ساخته شده وجود ناکاملی به صورت عدم تطابق طول عضو با مقدار ایده آل آن است. با توجه به اینکه سازه های فضاکار از صدها و یا هزاران عضو ساخته می شوند وجود اعضای ناکامل در سازه اجتناب ناپذیر خواهد بود.

در این پایان نامه در ابتدا تاثیر انواع ناکاملی ها در روی رفتار کل سازه و عضو دارای ناکاملی بررسی شده است سپس برای درک بهتر تاثیر ناکاملی از نوع اندازه نبودن طول عضو این نوع ناکاملی در اعضای مختلف لایه بالا، پائین و اعضای قطری سازه اعمال شده است. این پایان نامه برای شناسایی اثر وجود این نوع ناکاملی در ظرفیت باربری و رفتار انواع خرپا های دولایه فضاکار انجام گرفته است.

تاثیر وجود ناکاملی از نوع اندازه نبودن طول عضو در شبکه های چلیکی دولایه و شبکه های دولایه تخت با شرایط مختلف تکیه گاهی مورد بررسی قرار گرفته است. به منظور شناسائی مناطق بحرانی سازه که وجود این نوع ناکاملی در آنها بیشترین آسیب را در روی سازه اعمال می کند، ناکاملی در قسمت های مختلف سازه اعمال شده است.

بر اساس نتایج حاصل از آنالیزهای عددی به طور کلی چلیک های دولایه و شبکه های دولایه تخت نسبت به وجود ناکاملی دارای حساسیت هستند که میزان این حساسیت بر اساس محل عضو دارای ناکاملی و شرایط تکیه گاهی سازه متفاوت خواهد بود.

فهرست

فصل امقدمہ۔

۱	-۱- مقدمه ای بر سازه های فضاکار
۴	-۲- مطالعه تاثیر ناکاملی در سازه های فضاکار دار
۵	-۳-۱- اهداف پژوهش
۵	-۴- رئوس مطالب پایان نامه
۶	فصل ۲ ناکاملی در سازه های فضاکار
۷	-۱- مقدمه
۷	-۲-۱- تقسیم بندی انواع ناکاملی
۸	-۲-۲- ناکاملی در اندازه سطح مقطع عضو
۹	-۲-۳- وجود اتحاد اولیه در عضو
۱۰	-۲-۴- خروج از مرکزیت در اعضای متصل به گره
۱۱	-۲-۵- وجود ناکاملی در طول اعضا
۱۲	-۳-۱- بررسی تاثیر نوع اتصال در ایجاد ناکاملی در سازه های فضاکار
۱۲	-۳-۲- اتصالات غیر قابل تنظیم
۱۳	-۳-۳- اتصالات قابل تنظیم
۱۳	-۴- تاثیر ناکاملی در سازه های تک لایه فضاکار
۱۴	-۵- تاثیر ناکاملی در سازه های دو لایه فضاکار
۱۶	-۶- تاثیر ناکاملی در سازه های فضاکار کش بستی
۱۶	-۷- تعیین کل نیروی یک عضو دراثر وجود انحراف در طول عضو و تغییرات حرارت در سازه
۱۷	-۸- اثر وجود ناکاملی در طول عضو در روی نمودار بار-تغییر مکان
۱۹	-۹- مقدار ناکاملی فرض شده در اعضا در مطالعات انجام گرفته
۱۹	-۱۰-۱- روش های مورد استفاده برای مشخص کردن حساسیت یک سازه به وجود انواع ناکاملی در آن
۱۹	-۱۰-۲- استفاده از روش کار مجازی
۲۰	-۱۰-۳- استفاده از روش سازگاری تغییر شکل ها
۲۱	-۱۰-۴- استفاده از مفهوم انرژی

۱۰-۲- استفاده از روش توری پایداری Koiters	۲۲
۱۰-۲- آنالیز غیرخطی با استفاده از مفهوم انرژی	۲۲
۱۰-۲- استفاده از آنالیز غیرخطی المان محدود سازه	۲۵
۱۰-۲- توزیع تصادفی ناکاملی در سازه	۲۶
۱۰-۲- ۱- استفاده از توزیع ناکاملی به صورت تصادفی	۲۶
۱۰-۲- ۲- روش مدل تطابق ناکاملی	۲۶
۱۱-۲- خلاصه و نتیجه گیری	۲۶
فصل ۳ مروری بر مطالعات انجام گرفته بر روی اثر وجود خطای ساخت در طول اعضاء در سازه های فضاسکار	۲۸
۱-۳- مقدمه	۲۸
۲-۳- روش در نظر گرفتن کاهش سختی محوری در اثر وجود ناکاملی هندسی و مکانیکی در عضو:	۲۹
۳-۳- ظرفیت قابل تحمل توسط خرپاهای دو لایه با در نظر گرفتن ناکاملی در طول عضو و گاهی:	۳۰
۳-۴- نتایج کارهای آزمایشگاهی در روی شبکه های دو لایه تخت	۳۳
۳-۵- بررسی حساسیت یک خرپایی دو لایه به وجود ناکاملی در اندازه طول یک عضو	۳۴
۳-۶- اثر وجود ناکاملی در طول اعضای خرپا های سه لایه فضاسکار	۳۹
۳-۷- اثر وجود ناکاملی در طول اعضاء در چلیکهای تک لایه فضاسکار	۴۴
فصل ۴ مدل سازی عناصر محدود	۵۱
۱-۴- مقدمه	۵۱
۲-۴- مدل سازی هندسی	۵۲
۳-۴- نوع تحلیل	۵۳
۴-۴- مدل سازی رفتار تنش-کرنش اعضا	۵۴
۴-۵- نحوه مدل سازی اعمال ناکاملی در طول اعضاء	۵۷
۴-۶- روش های تحلیل مسائل غیرخطی	۵۹
۴-۶-۱- روش نیوتون - رافسون	۶۲
۴-۶-۲- روش طول کمان	۶۳
۴-۶-۳- همگرائی	۶۴
فصل ۵ بررسی حساسیت رفتار پایداری سازه های فضاسکار دو لایه نسبت به ناکاملی طول اعضاء	۶۵
۱-۵- مقدمه	۶۰

۵-۲-۱-نوع مکانیزم های خرابی در سازه های فضاسکار.....	۶۶
۵-۲-۲-نقش استخراج مکانیزم های خرابی	۶۸
۵-۳-بافتار های مورد مطالعه	۷۰
۵-۴-مدل سازی رفتار اعضاء.....	۷۱
۵-۵-تحلیل رفتار خرابی شبکه های دو لایه فضاسکار.....	۷۲
۵-۶-انتخاب اعضاء برای اعمال ناکاملی طول اعضاء در آنها	۷۲
۵-۷-نتایج تحلیل.....	۷۴
۵-۸-چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های محیطی.....	۷۴
۵-۹-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا.....	۷۵
۵-۹-۲-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین.....	۷۷
۵-۹-۳-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین.....	۷۸
۵-۹-۴-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء قطری	۷۸
۵-۹-۵-خلاصه نتایج تحلیل ها	۷۹
۵-۱۰-چلیک دو لایه دارای تکیه گاه کناری	۸۱
۵-۱۱-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا	۸۲
۵-۱۱-۲-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین	۸۴
۵-۱۱-۳-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء قطری	۸۵
۵-۱۱-۴-خلاصه نتایج تحلیل ها	۸۵
۵-۱۲-چلیک دو لایه دارای تکیه گاه لبه ها	۸۸
۵-۱۳-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا	۸۹
۵-۱۳-۲-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین	۹۱
۵-۱۳-۳-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء قطری	۹۲
۵-۱۳-۴-خلاصه نتایج تحلیل ها	۹۴
۵-۱۴-چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های گوشه	۹۶
۵-۱۵-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا	۹۷
۵-۱۵-۲-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین	۹۹
۵-۱۵-۳-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء قطری	۱۰۰
۵-۱۵-۴-خلاصه نتایج تحلیل	۱۰۱
۵-۱۶-شبکه دو لایه تخت دارای تکیه گاه های محیطی	۱۰۳
۵-۱۷-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا	۱۰۴
۵-۱۷-۲-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه پائین	۱۰۶
۵-۱۷-۳-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء قطری	۱۰۷
۵-۱۷-۴-خلاصه نتایج تحلیل ها	۱۰۸
۵-۱۸-شبکه دو لایه تخت دارای تکیه گاه های گوشه	۱۱۰
۵-۱۹-۱-تاثیر وجود ناکاملی در اعضاء لایه بالا	۱۱۱

۱۱۳	۲-۶-۷-۵-تاثیر وجود ناکاملی در اعضای لایه پائین.....
۱۱۴	۳-۶-۷-۵-تاثیر وجود ناکاملی در اعضای قطری
۱۱۴	۶-۷-۴-خلاصه نتایج تحلیل ها
۱۱۵	۸-خلاصه
۱۱۶	فصل ۶ خلاصه و نتیجه گیری
۱۱۷	۱-مقدمه
۱۱۸	۲-نتایج
۱۱۹	۳-توصیه های طراحی و اجرایی
۱۲۰	۴-پیشنهادات برای مطالعات آتی
۱۲۱	مراجع

فهرست اشکال

فصل ۱

شکل ۱-۱: نمونه هایی از شبکه های دو لایه فضاکار.....	۳
شکل ۱-۲: شبکه دو لایه تخت	۳
شکل ۱-۳: بافتار های چلیک دو لایه.....	۴
شکل ۱-۴: نمونه ای از چلیک دو لایه	۴

فصل ۲

شکل ۲-۱: تاثیر ناکاملی هندسی در رفتار سازه.....	۷
شکل ۲-۲: تاثیر انحنا اولیه در روی بار قابل تحمل توسط عضو.....	۹
شکل ۲-۳: سیستم استاندارد mero بدون خروج از مرکزیت.....	۱۰
شکل ۲-۴: نمونه ای از سیستم استاندارد mero	۱۰
شکل ۲-۵: نمونه سیستم اتصال غیر قابل تنظیم.....	۱۲
شکل ۲-۶: اثر وجود انحراف در اندازه طول عضو.....	۱۴
شکل ۲-۷: ناپایداری گرهی.....	۱۵
شکل ۲-۸: نمودار رفتار عضو ایده آل.....	۱۸
شکل ۲-۹: نمودار رفتار عضو کوتاهتر	۱۸
شکل ۲-۱۰: نمودار رفتار عضو بلندتر	۱۸
شکل ۲-۱۱: آنالیز یک خریای نامعین	۲۰
شکل ۲-۱۲: رفتار الاستیک غیر خطی	۲۲

فصل ۳

شکل ۳-۱: نمودار کاهش سختی محوری	۳۰
شکل ۳-۲: مشخصات شبکه مورد مطالعه	۳۱
شکل ۳-۳: محل اعمال ناکاملی در سازه.....	۳۲
شکل ۳-۴: نتایج حاصل از آنالیز.....	۳۲
شکل ۳-۵: مقایسه نتایج حاصل از تحلیل تئوری و نتایج آزمایشگاهی	۳۳
شکل ۳-۶: سازه مورد مطالعه.....	۳۴
شکل ۳-۷: محل اعضایی که ناکاملی در آنها در نظر گرفته شده است	۳۵

۳۶	شکل ۱-۲: اعضای دارای ناکاملی در لایه پائین.
۳۶	شکل ۲-۳: اثر ناکاملی در اعضای لایه پائین بر روی مقاومت سازه.
۳۷	شکل ۳-۴: نمودار بار تغییر مکان سازه دارای ناکاملی در اعضای لایه پائین.
۳۷	شکل ۱-۵: اعضای دارای ناکاملی در لایه بالا.
۳۷	شکل ۲-۶: اثر ناکاملی در اعضای لایه بالا بر روی مقاومت سازه.
۳۸	شکل ۳-۷: اثر وجود ناکاملی در اعضای لایه بالادر روی نمودار بار-تغییر مکان سازه.
۳۸	شکل ۴-۸: اعضای قطری دارای ناکاملی.
۳۹	شکل ۳-۹: اثر ناکاملی در اعضای قطری بر روی مقاومت سازه.
۳۹	شکل ۳-۱۰: اثر وجود ناکاملی در قطری یز روی نمودار بار-تغییر مکان سازه.
۴۰	شکل ۳-۱۱: اندازه های شبکه های سه لایه مورد مطالعه.
۴۰	شکل ۴-۱۲: شرایط تکیه گاهی.
۴۰	شکل ۴-۱۳: در نظر گرفتن لایه بتنی.
۴۱	شکل ۲-۱۴: محل اعضای دارای ناکاملی در شبکه سه لایه.
۴۱	شکل ۲-۱۵: کاهش مقاومت در سازه در اثر وجود ناکاملی در هر عضو.
۴۲	شکل ۲-۱۶: رفتار سازه Trnc11 و Trnc15 با اعضای ناکامل در لایه پائین.
۴۲	شکل ۲-۱۷: رفتار سازه Trnc11 و Trnc15 با اعضای ناکامل در لایه بالا.
۴۲	شکل ۲-۱۸: رفتار سازه Trnc11 و Trnc15 با اعضای قطری ناکامل.
۴۳	شکل ۲-۱۹: رفتار سازه Trnc11ed و Trnc15ed با اعضای ناکامل در لایه پائین.
۴۳	شکل ۲-۲۰: رفتار سازه Trnc11ed و Trnc15ed با اعضای قطری ناکامل.
۴۴	شکل ۲-۲۱: انواع پیکربندی های چلیک های تک لایه مورد مطالعه.
۴۵	شکل ۲-۲۲: انواع شرایط تکیه گاهی در چلیکهای موردنظر مطالعه.
۴۵	شکل ۲-۲۳: محل اعضای دارای ناکاملی در چلیک های تک لایه.
۴۶	شکل ۳-۲۴: نتایج تحلیل چلیک با رفتار قوسی تحت اثر ناکاملی در طول اعضا.
۴۷	شکل ۳-۲۵: نتایج تحلیل چلیک با رفتار پیوسته ای و تکیه گاه گوشه تحت اثر ناکاملی در طول اعضا.
۴۸	شکل ۳-۲۶: نتایج تحلیل چلیک با رفتار پیوسته ای و تکیه گاه محیطی تحت اثر ناکاملی در طول اعضا.
۴۹	شکل ۳-۲۷: نتایج تحلیل چلیک با رفتار تیرگونه تحت اثر ناکاملی در طول اعضا.

فصل ٤

شکل ۴-۱: اثرات غیرخطی ها در پوسته های تک لایه ، پوسته های دو لایه و شبکه های دو لایه فضاسکار ۵۳
 شکل ۴-۲: نمونه ای از رفتار تنش محوری - کرنش محوری عضو فشاری ۵۵

..... شکل ۴-۳: خطی سازی تک گامی	56
..... شکل ۴-۴: خطی سازی قطعه به قطعه	57
..... شکل ۴-۵: خطی سازی پله ای	57
..... شکل ۴-۶: نمایش مدلسازی ناکاملی در عضو کوتاه	58
..... شکل ۴-۷: نمایش مدلسازی ناکاملی در عضو بلندتر	58
..... شکل ۴-۸: مدل رفتاری عضو در کشش و فشار	58
..... شکل ۴-۹: مدل رفتاری عضو کوتاه	59
..... شکل ۴-۱۰: مدل رفتاری عضو بلند	59
..... شکل ۴-۱۱: روش نیوتون - رافسون	60
..... شکل ۴-۱۲: روش نموی نیوتون - رافسون	61
..... شکل ۴-۱۳: روش نیوتون - رافسون اصلاح شده	61
..... شکل ۴-۱۴: روش طول کمان	63

فصل ۵

..... شکل ۵-۱: خرابی کلی سازه فضاکار	66
..... شکل ۵-۲: خرابی موضعی با یک فروجهش دینامیکی	67
..... شکل ۵-۳: خرابی موضعی بدون فروجهش	67
..... شکل ۵-۴: مشخصات چلیک در نظر گرفته شده	68
..... شکل ۵-۵: شرایط تکیه گاهی مورد مطالعه برای چلیک دو لایه	69
..... شکل ۵-۶: مشخصات شبکه دو لایه تحت در نظر گرفته شده	69
..... شکل ۵-۷: شرایط تکیه گاهی مورد مطالعه برای چلیک دو لایه	70
..... شکل ۵-۸: نمودار بار تغییر مکان اعضا	71
..... شکل ۵-۹: اعضای انتخاب شده برای اعمال ناکاملی در چلیک های دولایه	73
..... شکل ۵-۱۰: اعضای انتخاب شده برای اعمال ناکاملی در شبکه های دو لایه تحت	73
..... شکل ۵-۱۱: نمودار بار-تغییر مکان چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های محیطی	74
..... شکل ۵-۱۲: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای چلیک دو لایه دارای تکیه گاه محیطی	75
..... شکل ۵-۱۳: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در اعضا T1 و T2	76
..... شکل ۵-۱۴: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در اعضا T3 و T4	76
..... شکل ۵-۱۵: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در عضو B6	77
..... شکل ۵-۱۶: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در عضو D3	78
..... شکل ۵-۱۷: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای محیطی به ازای ناکاملی های مختلف در عضو T1	79

شکل ۵-۱۸: میزان کاهش ظرفیت باربری چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های محیطی به ازای ناکاملی های مختلف ۸۰
شکل ۵-۱۹: نمودار بار-تغییر مکان چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های کناری ۸۱
شکل ۵-۲۰: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای چلیک دو لایه دارای تکیه گاه کناری ۸۲
شکل ۵-۲۱: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری و ناکاملی در اعضای T1 و T2 ۸۳
شکل ۵-۲۲: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری و ناکاملی در اعضای T4 و T5 ۸۴
شکل ۵-۲۳: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری و ناکاملی در عضو B6 ۸۴
شکل ۵-۲۴: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری و ناکاملی در عضو D3 ۸۵
شکل ۵-۲۵: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری به ازای ناکاملی های مختلف در عضو T3 ۸۶
شکل ۵-۲۶: میزان کاهش ظرفیت باربری سازه دارای تکیه گاه های کناری به ازای ناکاملی های مختلف ۸۶
شکل ۵-۲۷: نمودار بار-تغییر مکان سازه بدون ناکاملی چلیک دو لایه دارای تکیه گاه لبه ای ۸۸
شکل ۵-۲۸: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای چلیک دو لایه دارای تکیه گاه لبه ای ۸۹
شکل ۵-۲۹: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در اعضای T1 و T2 ۸۹
شکل ۵-۳۰: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در عضو T7 و T8 ۹۰
شکل ۵-۳۱: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در اعضای T9 و T11 ۹۰
شکل ۵-۳۲: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در اعضای B2 و B6 ۹۱
شکل ۵-۳۳: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در عضو B8 ۹۲
شکل ۵-۳۴: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در اعضای D3 و D4 ۹۳
شکل ۵-۳۵: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای لبه ای و ناکاملی در عضو D1 ۹۳
شکل ۵-۳۶: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری به ازای ناکاملی های مختلف در عضو T7 ۹۴
شکل ۵-۳۷: میزان کاهش ظرفیت باربری سازه به ازای ناکاملی های مختلف ۹۵
شکل ۵-۳۸: نمودار بار-تغییر مکان چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های گوش ۹۶
شکل ۵-۳۹: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای چلیک دو لایه دارای تکیه گاه گوش ۹۷
شکل ۵-۴۰: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش و ناکاملی در عضو T6 و T7 ۹۸
شکل ۵-۴۱: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش و ناکاملی در عضو T9 و T10 ۹۸
شکل ۵-۴۲: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش و ناکاملی در اعضای B1 و B9 ۹۹
شکل ۵-۴۳: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش و ناکاملی در اعضای B4 و B5 ۱۰۰
شکل ۵-۴۴: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش و ناکاملی در عضو D1 ۱۰۰
شکل ۵-۴۵: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوش به ازای ناکاملی های مختلف در عضو ۱۰۱
شکل ۵-۴۶: میزان کاهش ظرفیت باربری سازه به ازای ناکاملی های مختلف ۱۰۲
شکل ۵-۴۷: نمودار بار-تغییر مکان سازه بدون ناکاملی شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های محیطی ۱۰۳

شکل ۵-۴۸: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای شبکه دولایه تخت دارای تکیه گاه محیطی	۱۰۴
شکل ۵-۴۹: رفتار شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های محیطی و ناکاملی دراعضای T1 و T2	۱۰۵
شکل ۵-۵۰: رفتار شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های محیطی و ناکاملی درعضو T3	۱۰۵
شکل ۵-۵۱: رفتار شبکه دولایه تخت با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در عضو B6	۱۰۶
شکل ۵-۵۲: رفتار شبکه دولایه تخت با تکیه گاههای محیطی و ناکاملی در عضو D3	۱۰۷
شکل ۵-۵۳: رفتار شبکه دو لایه تخت به ازای ناکاملی های مختلف در عضو T1	۱۰۸
شکل ۵-۵۴: میزان کاهش ظرفیت باربری سازه به ازای ناکاملی های مختلف	۱۰۹
شکل ۵-۵۵: نمودار بار-تغییر مکان شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های گوشه	۱۱۰
شکل ۵-۵۶: موقعیت و ترتیب خرابی اعضای چلیک دو لایه دارای تکیه گاه گوشه	۱۱۱
شکل ۵-۵۷: رفتار شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های گوشه و ناکاملی دراعضای T3 و T4	۱۱۲
شکل ۵-۵۸: رفتار شبکه دو لایه با تکیه گاه های گوشه و ناکاملی دراعضای T2 و T5	۱۱۲
شکل ۵-۵۹: رفتار شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های گوشه و ناکاملی در عضو T9	۱۱۳
شکل ۵-۶۰: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای کناری و ناکاملی در عضو B5	۱۱۴
شکل ۵-۶۱: رفتار چلیک دو لایه با تکیه گاههای گوشه به ازای ناکاملی های مختلف در عضو T5	۱۱۵
شکل ۵-۶۲: میزان کاهش ظرفیت باربری سازه به ازای ناکاملی های مختلف	۱۱۶

فهرست جداول

فصل ۵

- جدول ۱-۵: درصد کاهش مقاومت سازه چلیک دو لایه با تکیه گاه محیطی تحت ناکاملی در هریک از اعضا ۸۰
- جدول ۲-۵: درصد کاهش مقاومت سازه چلیک دو لایه با تکیه گاه کناری تحت ناکاملی در هریک از اعضا ۸۶
- جدول ۳-۵: درصد کاهش مقاومت سازه چلیک دو لایه با تکیه گاه لبه ای تحت ناکاملی در هریک از اعضا ۹۳
- جدول ۴-۵: درصد کاهش مقاومت سازه چلیک دو لایه دارای تکیه گاه های گوشه و ناکاملی در هریک از اعضا ۹۹
- جدول ۵-۵: درصد کاهش مقاومت شبکه دو لایه تخت با تکیه گاه های محیطی تحت ناکاملی در هریک از اعضا ۱۰۶
- جدول ۶-۵: درصد کاهش مقاومت سازه با تکیه گاه گوشه تحت ناکاملی در هریک از اعضا ۱۱۱

فصل اول

مقدمه

۱-۱- مقدمه ای بر سازه های فضاکار

استفاده از سازه های فضاکار در ساخت و ساز ساختمانها از حدود ۵۰ سال پیش آغاز شده است. افزایش نیاز جوامع به فضاهای پوشیده وسیع عاری از ستون استفاده از سازه های فضاکار^۱ را در دو دهه اخیر به شدت افزایش داده است. این سازه ها را می توان به عنوان برگی برگرفته از طبیعت دانست، فرم های طبیعی از صلیت فوق العاده ای برخوردار هستند و از حداقل انرژی برای حداکثر استفاده سازه ای بهره می گیرند. سازه های فضاکار سازه هایی با عملکرد مسلط سه بعدی هستند به عبارت دیگر مجموعه بافتار^۲، بارهای وارد، جابجایی ها و... همگی در فضای سه بعدی قابل بیان هستند. برای ساخت سازه های فضاکار می توان از مصالح گوناگونی از قبیل فولاد، آلومینیوم، چوب، بتون، کامپوزیت های مسلح شده با الیاف و یا ترکیبی از این مصالح استفاده کرد [۱].

امروزه از سازه های فضاکار برای پوشش ژیمنازیوم ها، سالن های ورزشی، آشیانه هواپیما، مرکز فرهنگی تفریحی، تالارهای کنفرانس و ... استفاده می شود.

از مزایای این نوع سازه ها می توان به موارد زیر اشاره کرد [۲] :

۱- سازه های فضاکار سبک هستند، بازده سازه ای خوبی دارند و معمولاً در آنها از مصالح به صورت بهیته استفاده می شود.
۲- برای پوشش فضاهای بزرگ بدون ستون با کاربری های متنوع، مانند سالن های ورزشی، تالار سخنرانی و ... استفاده از سازه های فضاکار یک روش موثر و اقتصادی می باشد.

۳- سازه های فضاکار بارها را با عمل سه بعدی انتقال می دهند. بارهایی که به یک نقطه وارد می شوند، فقط بوسیله عضوهای منتهی به آن نقطه متحمل نمی شوند، بلکه با پخش بار در عضوهای متعدد دیگر، آنها هم در تحمل بار کمک می کنند. بدین طریق می توان بارهای متمرکز سنگین را به هر گره اعمال نمود. این ویژگی، به خصوص در آشیانه های نگهداری هواپیما

^۱-Space structure
^۲-Configuration

بسیار مفید است، زیرا امکان آن را می‌دهد که سیستم‌های تعمیر کننده هواپیما از گره‌ها آویزان شوند و بدین ترتیب انعطاف پذیری قابل توجهی ایجاد می‌شود.

ئ به دلیل سختی زیاد این سازه‌ها، تغییر مکان‌ها کوچک است. این ویژگی در کاربرد سازه‌های فضاسکار به عنوان پشت بند برای آتش‌های بشقابی، آتش‌های چند بشقابی و تلسکوپ‌ها حائز اهمیت است، زیرا این سازه‌ها علاوه بر سبکی، نیاز به صلیبت بالای دارند.

۵- از آنجایی که سازه‌های فضاسکار با در کار هم قرار دادن اجزای دقیق کارخانه‌ای ساخته می‌شوند، کارگر غیر متخصص هم می‌تواند در مونتاژ و اجرای آنها به کار گرفته شود.

۶- خدماتی مانند نورپردازی و تهویه می‌تواند با سازه‌های فضاسکار تلفیق شوند و غالباً این تأسیسات روی زمین نصب می‌شوند و بنابراین خطرهای کار در ارتفاع برطرف می‌شود.

۷- زمان ساخت سازه‌های فضاسکار کوتاه است، زیرا اجزای آنها در کارخانه و با روش‌های سریع تولید می‌شوند، و پس از حمل به کارگاه به راحتی نصب می‌شوند.

۸- هر کدام از اجزای سازه سبک بوده و این امر حمل و نقل ساده آنها را ممکن می‌سازد.

۹- این سازه‌ها به مهندس معمار آزادی نامحدودی برای تعیین محل تکیه‌گاه‌ها و طراحی زیر مجموعه‌های فضای سرپوشیده می‌دهد.

۱۰- به علت سبکی این سازه‌ها، بارهای مرده بسیار کوچک بوده و در نتیجه در ستون‌ها و سایر عضوهای سازه‌ای صرفه جویی می‌شود.

سازه‌های فضاسکار دارای شکل و فرم‌های مختلفی هستند که شامل شبکه‌ها^۲، چلیک‌ها^۳، گنبدها^۴، دکل‌ها^۵، سیستم‌های غشائی^۶، سازه‌های تاشو^۷، فرم‌های کش‌بستی^۸، و فرم‌های آزاد است^[۲]. این سازه‌ها بسته به نوع المان‌های تشکیل دهنده آنها و نیز نوع اتصال اعضای آن سازه‌ها به یکدیگر، به سه گروه تقسیم می‌شوند:

۱- سازه‌های فضاسکار مشبك که دارای المان‌های منفصل می‌باشند.

۲- سازه‌های فضاسکار پیوسته نظیر دال‌ها و پوسته‌ها که دارای المان‌های پیوسته می‌باشند.

۳- سازه‌های فضاسکار ترکیبی که ترکیبی از سازه‌های فضاسکار پیوسته و مشبك می‌باشند.

شبکه‌های دولایه فضاسکار از انواع بسیار متداول سازه‌های فضاسکار مشبك هستند. شبکه‌های دولایه دارای سختی نسبتاً بیشتری نسبت به سازه‌های تک لایه فضاسکار می‌باشند به همین خاطر در مورد پیکربندی سازه دارای انعطاف پذیری معماری بیشتری می‌باشند همچنین این مزیت، کوچک بودن تغییر شکل‌ها در سازه را تضمین می‌کند در این سازه‌ها امکان قرار گیری ستون‌ها در محل‌های مختلف سازه نیز وجود دارد.

^۲-Grids

^۴-Barrel valuts

^۵-Domes

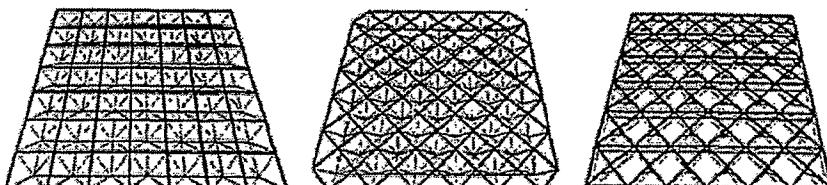
^۶-Masts

^۷-Membrane system

^۸-Foldeble structure

^۹-Tensigritiy structures

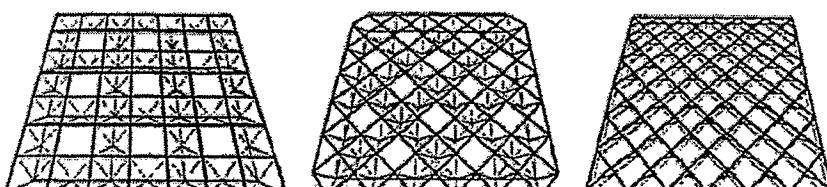
شبکه های دو لایه تخت، یک بسط منطقی از شبکه های تک لایه هستند که شامل دو لایه موازی می باشند و بوسیله اعضای قطری یا قائم جان به هم متصل می شوند. بارگذاری در این سازه ها به صورت نیروهای عمود بر پلار سازه انجام می شود. همچنین با توجه به رفتار خرپایی این سازه ها، اعضای سازه تحت نیروهای غالب محوری قرار می گیرند. نمونه هایی از پیکربندی های شبکه های دو لایه تخت در شکل ۱-۱ آورده شده است. در شکل ۲-۱ نیز یک نمونه اجرا شده از این نوع سازه ها نشان داده شده است.

الف) لایه فرقانی و تختانی دو طرفه

ب) لایه فرقانی و تختانی قطری

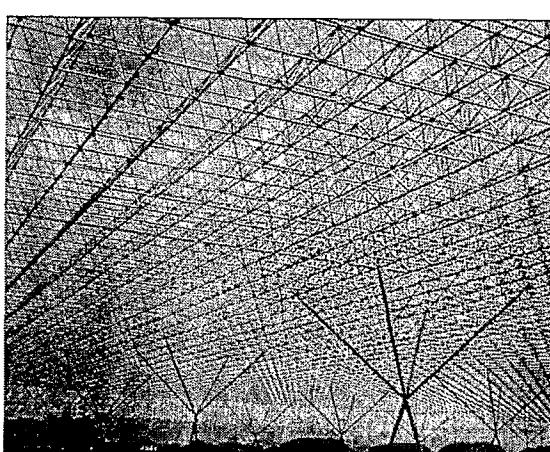
پ) شبکه خرپایی سه طرفه

ث) لایه فرقانی و تختانی قطری کاهش یافته

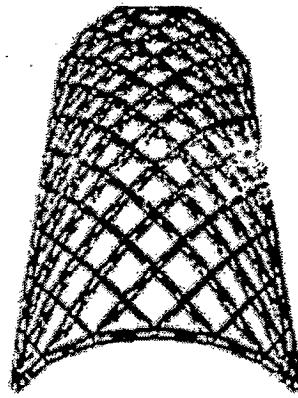
ج) شبکه خرپایی قطری

شکل ۱-۱: نمونه هایی از شبکه های دو لایه فضاسکار

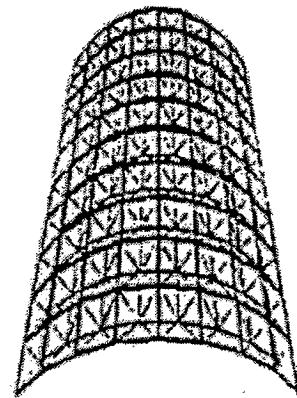

شکل ۱-۲: شبکه دو لایه تخت

با اینجا دادن یک طرفه به یک شبکه تخت، نتیجه شکلی استوانه ای خواهد بود که چلیک نامیده شده و می تواند شامل یک، دو و یا تعداد بیشتری لایه باشد. دو نوع از پیکربندی های مربوط به این نوع سازه ها در شکل ۱-۳ آورده شده است. در شکل ۱-۴ نیز یک نمونه اجرا شده از چلیک های دو لایه فضاسکار نشان داده شده است.

الف) چلیک دو لایه قطری

ب) چلیک دو لایه با آرایش مربع روی مربع

شکل ۱-۳: بفتارهای چلیک دو لایه

شکل ۱-۴: نمونه‌ای از چلیک دو لایه

۱-۲- مطالعه تاثیر ناکاملی در سازه‌های فضاکار:

خرپاهای فضایی معمولاً از درجه نامعینی استاتیکی بالایی برخوردار بوده و بر همین اساس تصور می شود که پس از خرابی عضو یا بخشی از سازه، سایر قسمتهای آن بتوانند نیروهای بازنوزیع شده را به راحتی جذب کرده و حتی بار بیشتری را نیز تحمل نمایند. اما شواهد تجربی موجود از قبیل ، خرابی سقف شبکه دو لایه فضاکار سالن ورزشی هارتفورد^{۱۰} و همچنین نتایج آزمایش‌های متعددی که در این زمینه انجام گرفته است صحت این ادعا را مورد تردید قرار می دهد^{۱۱}. بر طبق این تحقیقات در برخی موارد حتی خرابی یک عضو سازه می تواند خرابی متوالی اعضای دیگر سازه را به طور ناگهانی در پی داشته و نهایتاً منجر به خرابی کل سازه شود.

در سازه‌های فضاکار خرپائی، رفتار اعضا تأثیر اساسی در رفتار کلی سازه دارد. چراکه در این سازه‌ها، اعضا تحت نیروهای محوری قرار گرفته و امکان خرابی عضو در اثر گسینختگی اعضای کششی و یا کمانش اعضا فشاری وجود دارد. با خرابی یک عضو سازه‌ای، رفتار آن عضو از مشخصه‌های پس بحرانی تعیت می کند که ممکن است این حالت ناپایداری محلی، موجب خرابی بخش کوچکی از سازه گردد. یا به عبارت دیگر خرابی موضعی باشد و یا اینکه انتشار یافته و به بقیه قسمتهای سازه گسترش یابد یعنی خرابی پیشرونده باشد. در مبحث تحلیل ایستایی خرابی با در نظر گرفتن پدیده کمانش عضوی،

^{۱۰} Hartford

مکانیزم خرابی به مشخصه فرو ریزی بار در ناحیه پس کمانشی بستگی دارد. بطوریکه اگر سختی پس کمانشی منفی عضو فشاری بزرگ بوده (یعنی فروریزی بار سریع باشد) و اعضای مجاور عضو کمانش یافته ضعیف باشند در این حالت پس از باز توزیع نیرو، اعضای فشاری ممکن است نتوانند بارهای اضافی را تحمل نمایند. در نتیجه ضمن کمانش، باعث باز توزیع مجدد نیروها می‌گردند. در این صورت، خرابی در سازه متشر خواهد شد. اگر مشخصه فرو ریزی اعضای فشاری سریع و ناگهانی نباشد، به هنگام فرایند بازتوزیع نیرو، سایر اعضا می‌توانند بارهای باز توزیع شده را تحمل و جذب نمایند، لذا حالت تعادل سازه پایدار بود، و سازه می‌تواند بارهای اضافی را تحمل نماید تا سایر اعضا کمانش کنند و خرابی کلی پیش آید.

وجود ناکاملی در سازه‌های فضاکار باعث تغییر نیروی داخلی اعضا و به تبع آن تفاوت نیروها با آنچه در تحلیل‌ها در نظر گرفته شده است می‌گردد. این مسئله می‌تواند باعث ایجاد خرابی‌های زودرس در تراز بار کمتر از آنچه در نظر گرفته شده است گردد و باعث ایجاد خرابی موضعی یا حتی خرابی پیشرونده در سازه شود.

با توجه به موارد فوق جا دارد تأثیر انواع ناکاملی‌ها در رفتار خرابی سازه‌های فضاکار مورد بررسی بیشتر قرار گیرد.

۱-۳- اهداف پژوهه

سازه‌های فضاکار سازه‌های با تعداد اعضا و اتصالات بسیار بالا بوده و بر این اساس وجود ناکاملی‌ها در این نوع سازه‌ها مسئله‌ای غیر قابل اجتناب بوده و ضروری است تأثیر ناکاملی‌ها در روی رفتار خرابی این نوع سازه‌ها مشخص شود و با اعمال یک سری ضرایب اطمینان در طراحی و یا تعیین رواداری هائی برای ناکاملی‌ها تأثیر منفی آنها را در سازه به حداقل رساند.

اهداف مهم پژوهه حاضر عبارتند از :

- تعیین میزان حساسیت سازه‌های مورد مطالعه نسبت به وجود ناکاملی در اعضای مختلف آن
- تعیین محل اعضا بحرانی سازه که وجود ناکاملی در آنها بیشترین تأثیر را در مقاومت نهائی سازه دارد
- ارائه توصیه هائی برای کاهش حساسیت سازه نسبت به وجود ناکاملی در طول اعضای آن و پیشگیری از اثرات مخرب مربوطه

۱-۴- رئوس مطالب پایان نامه

مطالب این تحقیق در شش فصل تنظیم شده است. در فصل اول خلاصه ای از سازه‌های فضاکار و دلایل انجام این تحقیق به طور خلاصه آورده شده است. در فصل دوم شرحی از انواع ناکاملی‌های ممکن در این سازه‌ها و تأثیر این ناکاملی‌ها در روی سازه ارائه گردیده است. در فصل سوم ادبیات فنی موجود در زمینه تأثیر ناکاملی در طول اعضا، در روی رفتار سازه جمع آوری شده است. در فصل چهارم روند مدل سازی عناصر محدود و تحلیل خرابی شبکه‌های دو لایه فضاکار تشریح گردیده است. فصل پنجم مربوط به بررسی حساسیت سازه به وجود ناکاملی در طول اعضا مختلف آن می‌باشد. در این فصل رفتار بار- تغییر مکان بافتار های نمونه مشخص گردیده و تأثیر وجود ناکاملی در طول اعضا مختلف بر ظرفیت نهائی سازه مشخص گردیده است.

فصل ششم، شامل نتیجه گیری‌ها، توصیه‌های طراحی و اجرایی پیشنهاداتی برای تحقیقاتی آتی در زمینه بررسی حساسیت سازه‌ها نسبت به وجود انواع ناکاملی‌ها می‌باشد.